

PERŽVALGA.

Peterburgo Lietuvių Savi-
tarpinės Pagelbos Draugijos
Valstyba skelbia dramatiškųjų
veikalų konkursą.

Veikalai turi būti:

- 1) dramatiški (drama, ko-
medija, farsas);
- 2) originališki;
- 3) iš lietuvių gyvenimo; geis-
tina, kad iš dabartinio;
- 4) scenai tinkanti.

Už gerus veikalus paskirtos
premijos:

- pirmoji — 75 rub.
- antroji — 50 rub.
- trečioji — 30 rub.

Veikalų gerumą spres „Kon-
kursinė Komisija“.

Veikalus priimdinės iki 1906
metų 1-o Sausio mėn. dien.
(sen. kal.).

Veikalus siūsti: Peterbur-
gas, Peterburgo Šalis. Didėji
Spasskaja, N37, Žaidėjų Bu-
relio sekretoriui J. Vaičiūnui.

Autoriaus vardas ir pravar-
dė su adresu įdėti į atskirą
konvertą.

Veikalais, kuriems bus pri-
pažinta premija, naudosis P.L.
S.P. Draugija, kitus sugrąžins
autoriams. Konkurso rezul-
tatai, bus apgarsinti laikraš-
čiuose.

P.L.S.P. Draugijos Pirmi-
ninkas A. Bruckus.

(„V. Ž.“)

— Iš Bell-hill, Škotijoje,
mums praneš oficiališkai, kad
kompanija „Varpas“ tę pradės
išleidinėt berž. mėn. savaitinį
laikraštį „Laikas“, pašvęstą
reikalams viengėnčių Didz.
Britanijojej.

„Laiko“ tikslas — jungti iš-
eivystę su tėvyne, o dvasia —
savistovi Lietuva — Demokra-
tiška Republika.

(Pasirašo: Redaktorius Ben.
Audra.

Administratorius ([parašas
neįskaitomas]).

— Iš Krokavos mums rašo:
Čionykštė lietuviška kolonija
kruta. Dr-tė „Ruta“ bene
nusilps, jau ir prezes jos, p.

Gerbačiaucikas, išvažiavo iš čia
(bene grįš), bet už tai kuopa
„Lithuanijos“ sustiprės. Ik-
šiol „Lith.“ progresistė us
„Rutos“ konservatistai“ nela-
bai sutiko. „Lith.“ čionykštė
kuopa apart paprasto tikslo
užsidavė dar sau antrą — spe-
cijališką: Rupinties apie lie-
tuviškos dailos auklėjimą, t.y.
rinkti pavyzdžius liet. dailos,
fotografuoti arba piešti liet.
vaizdus ir tipus. Dailininkams
kartkartėms steigti konkursus.
— Ant kiek seksis toks dar-
bas, pamatysim per šiometines
vokacijas.

— „Vilniaus Žinių“ Redak-
cija, N110, savo straipsnyje:
„Lietuvių Laikraščio“ ginklas“
smarkiai išsireiškia prieš tą
laikraštį, kurs esą „iš pirmo-
sios savo gyvavimo dienos
urkštė ant mūsų dienraščio,
rodydamas nešvarius savo dan-
tis, o paskutiniame numeryje,
jau visai prisirengęs ir įsidra-
sinęs, puolėsi ir kando!“ —
Dalykas mat tame „Vil. Ž.“
N95 patilpo straipsnis, kuria-
me buvo rašyta apie mūsų uki-
ninkus, kurie daug daugiau
vargsta ir tt. tt., negu fabri-
kų darbininkai, o kodėl nedarą
streikų? Šitą užklausimą
„Liet. Laikr.“ pavadino žadi-
nimu mūsų ukininkų prie-
maišto. „Vietoje ukininkus ža-
dinti prie maišto, — rašė jis, —
verčiaus butų juos mokinti ge-
riaus išdirbti žemę.. priminti,
kad užsiimtų amatais, prekyba,
pamylėtų daugiau blaivystę“.
Tą „pamokinimą“ „V. Žinios“
pavadinusios „davatkų plepa-
lais“, šiteip užbaigia:

„P. A. Smilga, užmesdamas
savo *organe* mums tokį prasi-
kaltimą, už kurį baudžia pasak-
129 str. įst. apie bausm., turė-
jo už tokį *gerą pasitarimą*
aukti iškur — nors užmokesnio
ir naudos. Klausimas — iškur?“

Be abejonės, — galime pri-
durti nuo savęs: — „Lietuvių
Laikraštis“ netarnaš uždyką
maskolių valdžiai, kaip netar-
nauja jei uždyką lenkų „Kra-

jūs“ ir „Kurjer Polski“ ir keli
pačių maskolių laikraščiai.
Jeigu teip, tai bet gi per greit-
mus Ponas Dievas apdovanojo
mūsų tautos pardavėjų organu.
Ant galo — tame nieko naujo
nera...

— „Kovos“ N3 yra parody-
tas stovis izdo L.S.P.A.:

Nuo pradžios gyvavimo su-
sitverusios mūsų partijos įplau-
kė ant rankų J. O. Širvydo ir,
veliaus, redakcijon „Kovos“:
draugų įmokėjimai mėn. \$51.60
aukų „ „ \$23.65
prenumerata „Kovai“ \$86.50
už apgarsinimus „ \$3.00
\$164.75

Išmokėta spaustuvės reika-
luose, įtaisymai spaustuvės pa-
dargų, apmokėjimai spauzdini-
mo „Kovos“ ir jos išsiutinėji-
mai, užlaikymas per 7 savaites
3-jų darbininkų (išmaitinimas
ir tt.) prie „Kovos“ (dabar tik
du bus: redaktorius ir zeceris)
ir kiti visi partijos reikaluose
išleidimai: knygos susirašinė-
jimui medega ir tt. \$138.58

Lieka \$26.17

Prisiūsta kuopų ir pavienių
į Centralinį izdą \$119.69

Išmokėta V. Karaliui už rai-
des (pabaigtinai) \$25.00

Užmokėta buvusiam Centr.
organizatoriui K. Rutkui kelio-
nės Seiman lėšos (kaštai) 3.75
Perduota į red. „Kovos“ 20.00
Susirašinėjimai 0.25

Lieka \$70.59

Drauge su likusiais Redakcijoj
„Kovos“ liekasi partijos turte
\$96.76

Isz Lietuvos.

**Griškabudis, Naumiesčio
pav., Suvalkų gub.**

Dabar laikas yra konopui-
kiausias dėl agitavojimo, nes
lengvai galima žmones perkal-
bėti. Visi teip įerzinti kare,
kad visai ant valdžios plepa,
ir išgirdę kur kokį maištą, su-
visai kitaip jau kalba ir net
džiaugiasi išgirdę, kad užmuša

ten kokį policmeisterį, šnipą
ir t. p. Dabar per valsčiaus
sueigą žmonės nutarė nemokė-
ti mokesčių ir, kad būtų var-
tojama lietuviška kalba vals-
čiuose, teismuose, mokyklose
pradinėse ir vidutinėse, kad
vaikus mokyti lietuviškai ir tt.

Nekurie valsčiai, o teipgi ir
mūs, išsiuntė į ministerių ko-
mitetą peticiją kurioj yra iš-
dėstyti ukininkų reikalavimai.
Neketinu aš juos perrašyti nes
naudos mažai, o vietos užima
daug.

Pas mus per atvelykį užde-
rėjo labai gerai atsišaukimai:
„Kare“, „Spauda leista“, „Jau-
niems kareiviams“ ir kitoki.
Nekuriuose vietose dar ir šian-
dien tebestovi, nors jau biskį
apdraskyti. Bet nelaimė, kad
daug yra tokių tamsuolių žmo-
nių, kurie nudrasko juos, arba
negalėdami nudraskyti, užtėp-
lioja purvais. Teko man tą
diena girdėti aimanuojančius
žmones, kurie keikė tuos „biau-
rybes“, kad, girdi, jie pats ne-
skaito, dar ir kitiems trokštan-
tiems skaityti neduoda. Tai
vis, girdi, darbai davatkų, nes
jos, eidamos anksti į bažnyčią,
nudrasko ir užlipinėja purvais.
Bet tarpu susipratusių slankio-
ja vis dar minios tamsuolių,
aklų caro tarnų. Nekurie kai-
mai ir nutarė per valsčiaus su-
eigas mokesčių nemokėti, bet
jau renka ir neša: mat bijosi,
kad caras neatsiųstų kazokus,
nes girdi pinigai jam dabar
baisiai reikalingi, ir kaip bus,
kad mes mokesčių nemokėsi-
me, tik tada caras nedvės? o
kaip atsiųs kazokus, tai tie
visus iškauposią...

Bet visur darbininkai juda,
kruta, žuva ir... galima ti-
kėtis, kad neužilgo ir mums
užtekės saulė ir ašvies savo
šviesiais spinduliais. Revoliu-
cijos ženklai jau rodosi ir gal
jau ji tuoj išbujos, ir išvers iš
šaknų sostą Romanovų su visa
gauja jo šalininkų ir siurbėlių
visos Rusijos pavaldinių krau-
jo. *B. Pseudonimas.*

Demonstracijos Lietuvoje.

Mūsų sodžiai ir miesteliai pradėjo daryti demonstracijas. Šiomet pirmą sykį tai atsitinka. Ikiol jos atsitikdavo tik didesniuosiuose miestuose. Neseniai, vasario mėnesį, buvo demonstracija Kupiškėje (apie ką jau buvo minėta pirmiau) dabar apie 1 geg. buvo daugiau jų mūsų Partijos (L. S. D. P.) padaryta.

Demonstracijos buvo Anykščiuose, Kupiškėje, Skapiškėje, Kurkliuose, — vis Kauno gub. Apie kitas vietas nėra žinios. — Gerai pavyko įtaisyti Skapiškėje 18 bal. (1 gegužės). Buvo kalbėtojas. Kelis sykius buvo kalbėta — apie dabartinę politinę tvarką, apie šventę 1 geg. ir tt. Augštai plevesavo raudona vėliava. Demonstracija tęsėsi pusantros valandos žaibus (šuviai) iš revolverių, pačių demonstrantų paleisti, parolė demonstracijos galą.

Kitaip atsitiko Kurkliuose (Ukmergės pav.). Čia demonstracija buvo per šventę Jurgį 23 bal. senojo stiliaus. Žmonių susirinko labai daug. Policijos buvo teipogi daug. Po mišparui kalbėtojas pradėjo kalbėti. Policija (pristavas, viršininkas ir urėdininkai) puolė prie jo. Minia persiskyrė. Kalbėtojas grasino, kad šiuos į pristava, kuris ejo prysakyti. Tasai pamatęs revolverį traukėsi atgal. Kulka jį pavijo ir permušė ranką prie pat peties. Prasidėjo greitai imtynės tarp kalbėtojaus ir viršininko su policijantais. Revolveris tapo atimtas. Minia išsigandus tylėjo. Tik retkarčiais nukrisdavo koks akmuo į policijantų tarpą. Kalbėtojas buvo beštrukas, bet jį nutvėrė dešimtininkas su pagelba kelių pašalinių žmonių. Pribėgo daugiau policijos. Jisai likosi galutinai suimtas. Kiti žmonės dar puolė gelbėti, atiti iš policijos nagų, bet buvo persilpnė. Jį suėmė. Kas jis, policija nežino. Pavardės

nesisakė.

Liudną daro įspudį, kad tarp savo žmonių atsiranda valdžios talkininkų. Jie padėjo policijai gaudyti „socialistą“, kurį laiko už pikčiausią žmogų.

15. V. 05. J. Lizdeika.

Liet. Soc.-Dem. Partijos Atsisaukimai.

(Prisiūsta iš „Darb. Balso“ red.)

Anglijos ir Skotijos Lietuviams Darbininkams.

Draugai! girdėjote visi apie karę tarp maskolių ir japonų valdžios, nevienas iš jūsų dėlto pabėgęs, kiti turi gimines, kurie kraują lieja savo ir svetimą tolimoj Mandžurijoj.

Girdėjote teipogi ir apie darbininkų sukilimus Peterburge, Varšavoj, Vilniuj, Kaune Šiauliuose, Rygoj, Liepojuj. Prasidėjo naminė karė, karė nebe su svetimu priešu, bet su savo valdžią.

Sukilusi darbininkai kuo pirmiau reikalavo, kad karė būtų pabaigta, kad būtų sustabdytas kraujo praliejimas, kuris niekam nėra reikalingas. Karė naudinga buvo saujelei dykaduonių, ponų, kuriems savų turtų buvo permažai. Bet jie patys neina į karę sinnėia darbininkus, ukininkus, juos gabena ant nuzudymo, o patys linksminasi ir puotas kelia namie. Negana to, karei reikalingi pinigai, o caras su ponais neduoda jų karės vedimui, tik atima nuo darbininkų ir ukininkų, uždėdami didesnius mokesčius.

Darbininkai nebegalėjo ilgiau ištrivoti tokio sunkaus padėjimo, sukilo, pakėlė streiką, reikalavo 8 valandų darbo dienos, luosybės, kokią mes turime čionai Anglijoj. O caras ant jų reikalavimų atsakė šaudymais, kapojimais beginklių žmonių, moterų ir vaikų. Negalėdami padėti savo draugams, tėvynėj esantiems, prisi-

dėkim nors pinigais.

Juk šelpėte Amerikos streikierius, Prancuzijos, dabar šelpėte Vokietijos kalnakasius, taigi ateikit pagialbon saviems, kurie ne dėl savo vien naudos kovoja, bet ir dėl kitų gero.

Galėsite grįžti namo be baimės, nereikės bijoties parube žinių sargų, nebereikės eiti į kariumenę (vaiską), nebereikės vargti tarp svetimų žmonių, kurie jus išjuokė ant kiekvieno žingsnio, ir vis dėl to netikumo caro valdžios.

Tuomet visi galės grįžti į savo tėvynę, nebusite persekiojami žemskių, policijos, žandarų, nauja Lietuvos valdžia palengvys jūsų padėjimą. Visi, kas yra prisirišęs prie gimtinės šalies, kas turi nors kibirkštelę neapykantos maskolių valdžios, ateikit pagelbon kovojantiems jūsų broliams Lietuvoj.

Pinigus reikia siūsti šiuom adresu: J. LIZDEIKA,

28 GRAY STREET,

SILVERTON, LONDON, E.

16. III. 05.

L.S.D.P. Kuopa Bellshill
(Išleista Sztotijoje, vietinėj spaustu-
vėj, 1000 egz. R.)

Karėn pašauktiems broliams darbininkams mės- telėnams ir valsčionis.

Vyrai! Vėl zada buti mobilizacija, caras jau išdėgė karės reikalams daugiau dviejų tūkstančių milijonų rublių, kuriuos mes darbininkai, buvom uždėbę, ir vilks nuo mūsų paskutinę sėrmėgą, jeigu tik jam pasiduosim. Jis jau išguldė lyg trijų šimtų tūkstančių vyrų ir lieps skersti žmones be galo, jeigu jo tik klausysim. Iš caro paliepimo po visokius miestus jau sušaudyta tūkstančiai darbininkų, sukilusių prieš caro valdžią ir fabrikantų skriaudimą; caras lieps kareiviams ir toliau žudyti savo brolius, jeigu tik jie, susipratę, neišmoks šaudyti pačių valdžios bernų.

Dabar caras, pražudęs armiją ties Mukdenu, vėl pristygo gyvos mėsos ir lieps mums eiti karėn prieš japonus ir prieš tuos, kurie viduryje caro viešpatystės kasa jau duobę ir yra užsidėję išgriauti netikusią dabartinę Rusijos tvarką.

Vyrai! Mums Mandžurija nereikalinga ir ne tiek artima, kad už ją mokėtumėm savo krauju ir pinigais. Mums nereikalinga ir tokia valdžia, kuri temoka glostyti piniguočius, o žmones darbininkus tik vargina ir žudo. Mums ne

priešai tie žmonės, kurie pikčiausius svieto skriaudėjus ir dykaduonius nori numesti nuo vargdienių sprando. Didžiausias ir seniausias mūsų priešas — tai caro valdžia. Dabar atėjo geras laikas nuo jos išsigelbėti, todėl susitarkim visi išvieno ir priešais pasistatykim. Jeigu busim karėn (ant vainos) pašaukti, nestokim ir neikim net iš savo namų. Jeigu busim jau kur susirinkę, grįžkim namon. Jeigu kas iš mūsų norėtų valdžios klausyti, pamokykim jį ir priveriskim mūsų klausyti. Jeigu policija mūsų neleistų, muškim policiją ir caro činovniokus. Jeigu gaudytų mus po vieną namie — slapstykimės. Jeigu kas iš mūsų patektų į policijos rankas — atmškime jį. Visiems mums caro vadžia nieko nepadarys, kaip nieko nepadarys tiems, kurie laike pirmos mobilizacijos jos nepaklausė. Mums ner ko labai ir bijotis: kad čia nesipriešinsim, vis tiek Mandžurijoj smertis laukia. Taigi geriau mirkim reikale savo krašte. Pasipriešinę vienai patys nebusim. Prieš caro valdžią dabar kils visų šalių darbininkai, latviai, lenkai, baltgudžiai, finai ir patys rusai, kils visi tie, kuriuos smaugia dabartinė rėda. Todėl, dazinojė, kad kitose šaliose jau maištas prasidėjo, kilkim ir mes, pasiimkim už ginklų ir varykim iš mūsų krašto poli-

oija, zandarus, žemskius ir kitas caro tarnus. Išgriovę caro valdžią, teip padarysim, kad valdžia pačioj Rusų viešpatystėj būtų pavesta žmonių atstovams, pačios liaudies išrinktiems, o Lietuvai būtų duota pačiai rupintis savo reikalais. Tuokart mes ir Lietuvoj išrinksim savo atstovus visuotinu, slaptu, lygiu, betarpiniu balsavimu į Vilniaus seimą ir jiems, pavesim sutaisyti mūsų krašte naują, demokratišką rėdą, o paskui pagal išdirbtas tiesas rėdyti gyvenimą Lietuvos. Tuokart reikalai mūsų darbininkų bus aprūpinti tuo geriausiai. Šalin karė! Šalin caro valdžia! Tegyvuoją demokratiška, liaudies valdoma Lietuva!

Liet. Socijal-Demokr. Partija.
(Mimiografiškai. 1800 egz. R.)

Mossend, Škotija.

Balandžio 24 d. kuopa Tėv. Mylėtojų Dr-tės, laikė balių salėje Mccann's Hall Mossend, ir likusius pinigus, (butent 1 svarą) paskyrė revoliucijos reikalams (pinigai pasiūti „V. L.“ redakcijon) (Dar mes jų negavom. R.) Tikėjomės turėti daugiau pelno, iš ko butume galėję padaryti didesnę auką revoliucijonieriams Lietuvos; ir nors buvom minėję apgarsinimuose, prašydami, kad draugystės, ar šėip ypatos nedarytų balių ant to laiko. Bet kur tau... Ar tai iškęs mūsų konkurentai! Balius surengė net kelis lygiai, užtai ir pelno mažai turėjom. Per balių salėje buvo dalinamos knygelės ir atsišaukimai T. M. Dr. Minėtos knygelės turėjo būti parduotos, o pinigai sugražinti į Centrališką izdą T. M. D., bet kad mes jų negalėjom parduoti, tai išdalinom žmonėms dovanai. Taigi tegul nerugoja Centrališkas Komitetas T. M. D., kad mes neišpildėm savo priderystės. Mes teipgi negavom kalendorių iš Centrališko

Komiteto kuriuos atspausdino šiems metams, kaip dovaną T. M. D. draugams. Beje, buvau gavęs laišką nuo p. M. Paltanavyčiaus, prez. T. M. D., kad mumi kalendorius prisiunčia, ir prašė dasizinti pas Carfin'o kuopą, ar jie gavo minėtus kalendorius. Kada dasizinojau į Carfin, jau jie buvo gavę, o mes dar palaukėme sanvaitę laiko, ir kaip nieko negavom, teip ir parašiau laišką p. M. Paltanavyčiui, kad mes jokių kalendorių negavome, o atsakymą apturėjau tyklėjimu... Nenorėjau atsilipti su užklausu apie minėtus kalendorius antru kart, nes dar mūsų kuopelė nebuvo užsimekėjus metinę, tai gal Centrališkas Komitetas abejoja apie mūsų gyvumą? Jeigu teip iš tikro būtų, tai gaila....

Kuopos sekretorius

J. Čerkevyčia.

Politiszkos žinios.

Politiszki sanvaitės nuotikiai.

Prancuzija. Paryžiuje atsilankė Ispanijos karalius Alfonso kuris per truputį būtų puolęs auka pasikėsimo. Išėjus iš teatro su prezidentu Loubet, bomba puolė ant kareivio, jokusio šale, sužeidė apie 10 kareivių, bet nesiekė jų, kuriems buvo paskirta.

Serbija pranešė Turkijai, jog atšauks savo pasiuntinį iš Konstantinopoliaus, jei turkai neduos ganėtinu pasiteisinimo iki 16 liepos kaslink užpuolimo ant konsulio namų Monastire. Turkų policija iškrėtė konsulio kambarį ir išnešė tulas popieras. Serbija reikalauja, kad policijos viršininkas būtų rusčiai nubaustas ir kad turkų atstovas atsiprašytų.

Macedonijoje bulgarai susimušė su serbais netoli Kitševo. Tapo užmušta 20 bulgarų ir 12 serbų. Serbai paėmė nelaisvėn bulgarų vadą, kuris efa: oficerius bulgarų kariumenės.

Maskolija. Baku mieste

(Kaukaze) tapo užmuštas gubernatorius kunigaikštis Naikašidze. Vaziuojant jam po vežimu tapo pamesta bomba, kuri plyšus, užmušė jį, aficierą vedantį kazokų eskortą ir vieną pašalinį. Policija tvirtina, kad tai darbas armėnų revoliucijonierių, už valdžios įtaisytas armėnų skerdynes vasario mėn. š. m. Siedleco mieste (Ledkijoj) teipgi nuo dinamito zuvo policijos viršininkas. Metėsis bomba—pabėgo. Rygos gubernatorių teipgi mirtinai pašovė. Varšavoj buvo žydų skerdynės. Bet ne tokios kaip ikšiol: t. y. ne krikščionys skerdė žydus, o tik patį žydai tarp savęs. Buvo tai „kliasų kova“. Biedniejie žydai ėjo ir naikino ypatingai paleistuvnamius, turtingųjų žydų užlaikomus. Jei savininkai tų namų priešinosi, tai tapo užmuštais. Užmušta apie 8 ypatos ir 100 sužeistų. Buvo naikinami teip pat namai lupikų-procentninkų ir kitokių skriaudėjų.—Apgarsinus carui laisvę tikybos, popai stengiasi iš visos galės prilaikyti unijotus prie pravoslavijos. Gal da eiti iki to, kad ir vėl prasidės persekiojimai, nežiurint ant tos popierinės laisvės. Teippat einasi ir su tariama konstitucija. Bulygino komisija po dviejų mėnesių išperėjo tokią netikusią „konstituciją“, kad visi draugijos sluogsniai ėmė murt. Tai dabar Bulyginas (vidaus dalykų ministeris) išleido į visus gubernatorius cirkuliarą, kuriame apskelbia, kad caras baisiai uždraudžia, ar tai žemicčiams, ar tai miestų taryboms, ar šiaip kokiems susirinkimams kalbėti ir apsvarstinti apie permainas valdžios formų, apie konstituciją ir panašius dalykus — Bulygino „konstitucija“: žemasis butas iš žemicčių atstovų ir augštasis butas iš dabar esančios viešpatystės tarybos,—vis tai didžiūnai ir turtingieji svarstys tame savo „parlamente“ apie

reikalus 90 milijonų varguolių —proletarijų ir darbininkų.

KARĖ.

Maskolijos su Japonija.

Caras, išgirdęs apie visišką išnaikinimą laivyno Tolymuose Rytuose, užmiršo apie savo užsilaikymą ir graudžiai apsiverkė... Paskui Carskoje Se-lo'je sušaukė iš visų didžiųjų karišką tarybą, kad susitarti, ką toliau daryti ar tęsti karę ir kaip tai atlikti. Kas nutarta tikrai nežinia. Bet valdžia stengiasi visoms Europos valstybėms įkvėpti baimę prieš „geltonąjį pavojų“ (t. y. prieš antplaukimą ant Europos japonų ir kinų), kad tokiu budu visa Europa sukiltų prieš Japoniją. Bet menama, kad Europa žiūrės į tai visai abejutiškai. Prie tam kitos šalys, kaip Valakai, neužsiviežia su Maskolija, tai šios balsas joms prašvilps kaip vėjas. Maskolijai nieko daugiau nelieka, kaip tik santaika su Japonija. — Per tą didįjį skaldymą maskolių laivyno, tapo užmušti arba paskandyti 8 maskolių kapitonai (laiviniai); 5,000 marininkų — užmušta ir paskandyta, o 3,000 paimta nelaisvėn. Pats Rozestvenskis ir paimtas nelaisvėn; jis gydosį Sasebo ligonbutyje. — Generolas Linevyčius, vadas maskolių armijos Mandziurijoje (ant sausžemio) telegrafuoja carui, kad žinia apie laivyno nelaimę visą armiją apėjo žaibo greitumu ir pagimdė joje (armijoje) tokią maišatį, būntą, kad jis abejoja, ar jam pasiseks ją numaldyti ir patraukti į mūsų, kurs valanda už valandos gali iškilti.—Dabar pražuvęs maskolių laivynas prekiaavo 100,000,000 (šimtą milijonų) dolerių. Japonų mariininkų tik 60 yra užmuštų ir sužeistų, 1r vienas komendantas užmuštas, o pats admirolas pažeistas.

Slapta sutartis tarp Chinu ir Japonijos.

Karės korespondentas rusų dienraščio „Peterb. Listok“ J. Sachinovski apgarsino idomų dokumentą slaptą — sutartį tarp Chinų ir Japonijos. Tos sutarties kopiją pasisekė vienam I. Sachnovskio pažįstamam išgauti mirus Girino dziandziuniui Conui.

Štai kaip ji skėmba:

„Kopija tos sutarties tarpe Kinų ir Japonų, atliktos gruodžio 13 d. 1903 m.

1) Japonija ir Kinai daro sutartį ant 300 metų.

2) Pasiremdami ant sutarties, abi pusi apsiima darbuotis prieš Europos gyventojus.

3) Japonija apsiima išlaikyti ant sosto viešpataujančią Mandžurijos giminę.

4) Japonija apsiima apskelbti Rusijai karę, išstumti ją iš Mandžurijos ir atiduoti tą kraštą atgal Chinams.

5) Kinai negali priešintis jei japonai prijungtų Koreją prie Japonijos.

6) Japonų aficierai išmoks Chinų armiją.

7) Kinai apsiima laikyti tiek karumenės, kad 12 metų sukakus pasidarytų armija iš 6 milijonų kareivių.

8) Kinai tur išleisti armijos įrengimui po 3 lianus per mėnesį aut kiekvieno kareivio, 36 lianus ant paaficiero ir 6 lianus ant štab aficiero.

9) 12 metų praslinkus Kinai drauge su Japonija apsiima apskelbti karę Rusijai; tam reikalui Japonija iš savo pusės duoda 1,200,000 kareivių.

10) Apgalėjus Rusiją, Japonija pasilaiko kaip nuosavybę visą Priamuro kraštą ir Kamčatką.

11) Chinų ir Japonijos tikslas yra užkariauti visą rytų Sibirą Chinų naudai, Suzitarusios valstybės nuties du gelžkelius, vieną iš Pekino į Kiachtą, kitą — iš Tienstino iš Chaj-

lianą per Mongolijos tyrus.

12) Karės išlaidos bus šėip padalintos: 30% karės išlaidų apmoka Japonija ir 70% — Kinai.

Toliaus sutartis išskaito pinigų šaltinius, iš kur juos galima karės vedimui gauti: jėmi-mai už opijumą duosią 540 milijonų lianų, už hašyšą — 820 milijonų, už girias Kirino provincijoje ir Konganliko skrytyje. Sutartis įgyja galę tik pirmajai Japonijos su Rusija karei pasibaigus.

Jeigu ir įstiesų tokia sutartis yra tarp Chinų ir Japonijos, o tą žinią pranešusis dienraštis, patvirtinti gali, tai tokiu budu ši karė rodosi nebus paskutinė ir kaip iš 9 sutarties punkto matome, 12 metų praslinkus, Rusija vėl turės kitą karę. Matoma, kad kartą Tolymuose Kvtnose pakilęs debesis ne teip greitai išsisklaidys.

K. P.

(„Vilniaus Žinios“.)

Laiszkas isz kares lauko.

.... Tik penkios ar šešios dienos, kaip atvykome į paskirtą vietą, bet ligi dabar negalima buvo siuntinėti laiškų nes mes da neturėjome savo korpuso krasos.

Daugiau kaip per mėnesį negavome laiškų, nė laikraščių ir savo dvasią maitinome visokiais prasimanymais. Sakysime, daug girdi kalbų, buk mūsų vyresnieji stiprumą priešninko patyrusi, pradėjusi taikintis su japonais. Ir tos kalbos aiškiai rodo visiškai susilpnėjimą kariumenės dvasios po paskutinio mušio...

Aprašysiu atsitikimus savo kelionėje nuo Mukdeno į šiaurę. Jau pavakaryj vasario 17 (kovo 2) d. vakarų pusėj buvo girdėti artilerijos šaudymas, bet mes dar vis netikėjome, kad japonai teip umai apsuptų mūsų dešinįjį sparną. Vasario 19 (kovo 4) d., vos spėjau pa-

rašyti tau laišką, kaip pašaukė du batalijonu mūsų pulko, ir man teko su jais keliauti. Tiem dviem batalijonam jau teko muštis šiaurės vakaruose, arti Mukdeno. Praleisiu to mušio smulkmenas. Vasario 25 (kovo 10) d., dar saulei netekėjus, atjojo aficieras ir prisakė trauktis man su dviračiais (mes turėjome 6 dviračius). Pažvelgiau Mukdeno linkui: o ten baisus gaisras; dega visokio lobio sandėliai, kurio Mukdene buvo už 100 milijonų rublių su viršum. Nezinodamas, kur trauktis ir nenorėdamas pasimesti su batalijonu, priėjęs prie gelžkelio sustojau ir laukiu batalijono. Aplinkui visur ugnis. Sulaukęs dalį batalijono, apie pirmą valandą po pietų pradėjau slinkti gelžkeliu į šiaurę. Vos keletą varstų nuslinkau, kaip iš rytų šalies ėme japonų granatos švilpti, neužilgo pradėjo švilpti ir iš vakarų. Žodžiu sakant, japonai apstoję mus leido per vidurį. Ore sprogsa jų šrapneliai, ant žemės „šimozos“, o čia vežimų begalės (5-6 eilės), artilerija, kareivių pulkai. Gali numanyti, koks sumišimas pasidarė; viskas susimaišė, viską be galėsčio grudžia, mindžioja, laužo... O kur tik nepažvelgsi, visur mėtosi, rėkauja, dejuoja; visur pūsgyvi vartosi, ar negyvi arkliai, sulauzinti vežimai...

Man teko eiti pro sulauzintą skrynute su pabertais pulko pinigais. Niekas jų nė nerinko, nes kiekvienam gyvybė rūpėjo. Dar gerai, kad vieta buvo nelygi ir už gelžkelio buvo galima šėip-teip slėptis...

Viena granata teip arti manęs sprogo, kad apibėrė mane žeme ir užspengė kairiąją ausį (dabar jau perėjo). Teip teko ligi sauleleidžio keliauti ligi (Chu-ši-tai) stoties. Ligi Teli no visa karumenė bėgo be jokios tvarkos.

Nuo Telino mums teko kalnais eiti. Ir ėjome pasilsėdami, 1-2 dienas, beveik visą mėnesį.

Dažnai atsitikdavo, kad nebudavo laiko nė pavalgyti, nė pasilsėti, nė išsimiegoti.

Dabar, juk kelinta diena mūsų korpusas užima vietą 5-6 varstus atstu nuo miesto Mai-mai-kai; mūsų pulkas kraštutinis: į vakarus nuo mūsų karumenės nėra. Pagal gelžkelį karumenė atsitraukė į šiaurę už 200 varstų.

Tuo tarpu japonai dar toli nuo mūsų, bet jau šianakt buvo pagauta 15 japonų — raitelių arti mūsų. Matyti, neilgai duos jie mums ilsėtis.

Beveik visų mūsų korpuso aficierių dingo daiktai, tik mano vieno kas-žin koku stebuklu išliko.

Korpuso divizijos ir mūsų pulko štabai pametė savo kanceliarijas...

Vasario 23 (kovo 8) d. susipažinau su daktaru Šliupu; daktaras Račiunas mirė nuo šiltinės...

Kovo 26 (bal. 8) d. 1905 m.

D-ras L.

(„Vilniaus Žinios“.)

Isz Amerikos.

N e n u s i s e k ė
v a g y s t a .

Philadelphios miesto roda buvo sudarius puikų planą parduoti gazo kompanijai miesto apšvietimą ant 75 metų, pavadant jai imti po \$1,00 už 1000 pėdų. Žmonės pakėlė protestą, net grėsė pakart rodininkus. Visgi roda perleido užmanymą stelbiančiu či iziu mu balsų. Įsiutimas gyventojų daėjo iki augščiausiam laipsniui. Ant galo įsikišo majoras Weaveris, kuris užprotestavo jo prieš nutarimą ir paskyrė į viešų darbų direktorius South ir Hicks, tokiu budu ardydamas šaiką viešų lupikų. Iki šiolei joki žmonių prieštaravimai, joki grasinimai neturėdavo svarbos vagystėse politiškos šaikos.

Miestas prieš kompanijas.

Chicagos gatvės atiduotos ant 99 metų išnaudojimui elektrišku karų kompanijoms. Tas nedaleidžia miestui paimti elektriškus karus į savo rankas. Sudzia Grosscup atsisakė už drausti ant toliaus miesto majorui užvesti viešus geležinkelius ir tokiu budu panaikina vertę kontrakto ant 99 metų. Ten kitados irgi bandė kart miesto rodininkus, bet tie savo darbą atliko.

Socijalizmas mokyklose.

Buvęs New Yorko gubernatorius Odell kalbėjo studentams universiteto Cornell apie socializma nurodydams jo praplatinimą ir reikalą kovoti su juom, kas ypatingai esą pritiktu studentams. Bet pasirodo, kad potam Cornelliaus universitete gavo dovaną už iškalbą studentas užtariąs socializma. Kitas studentas užsiėmė organizavimu Social Demokratų partijos. Apart to toje mokykloje užmanyta sutverti susivienijimą studentų socialistų yvairių mokyklų.

Ugnis teatre.

Pittsburge šale operos, kur buvo susirinkę 1200 žmonių, užsidegė teatras Avenue. Aktoriai neperstojo lošę, vaikai nešiojo saldumynus kaip visada, o tuom tarpu užiurėtojai liepė publikai neštis lauk iš paskutinių rėdų. Kada užsidegė teatras jau publika buvo išvaikščiojus ir nelaimė tapo prašalinta.

Kompanijos netvarka.

Komisija ištyrė reikalų stovį vienos iš turtingiausių gyvasties apsaugojimo kompanijų Equitable Life Assurance Co. Iš atskaitos pasirodo, jog kiekvienam skyriuj buvo bars tomi pinigai ant niekų, į \$20,000,000 buvo sudėta į bankas, ypatiskai urėdninkų naudai, vice prezidentas Hyde ėmė algos \$122,500, urėdninkai dir-

bo visokias suktybes su pinigėms popieroms, \$12,500 buvo paskirta ant pietų, o išdavimai Hyde'o buvo apskaityti nnt \$109,000.

Mušis japonų su maskoliais.

New Yorke ant vestuvių lenkai susipešė su maskoliais, susibarę už karę japonų su maskoliais. Detektyvui McDonald tamė mušyje tapo sudaužyta galva, kitam veidas suardytas, abu gulėjo be žado. Iš kovojančių lenkas Voligetsky tapo mittinai pašautas, o 4 sumušti detektyvų teip kad negalėjo paeiti.

Nelaimė tunelyje.

Montrose, Cal. bekasant tunelį, vanduo prasimušė į tunelį, kur dirbo apie 20 žmonių. 5 iš jų prigėrė, o kitus ištraukė su pagelba virvių. Į parą laiko visa skylė buvo pilna vandens ant 60 pėdų gylio.

Slaptas dokumentas.

Žemiau paduotas slaptas dokumentas — pranešimas Varšavos General-gubernatoriaus apšvietimo ministeriui — kuris, kaip visada esti, tapo slapčia pagautas ir atspaudintas užsieniniuose revoliucijoniškuose laikraščiuose, — iš vienos pusės turi svarbą ir mums lietuviams, butent suvalkiečiams, kaip po to paties general-gubernatoriaus globa esantiems; iš kitos-gi pusės, jis abelnai parodo visos augštesnės valdžios veidmaimystę, ir visiems gali but aišku, kad valdžios žadamos ir net duodamos kokios-nors reformos (permainos) yra tik viliojimas visuo menės. Padėkim, tokį nebaisų ir nedidelį reikalavimą, kaip įvedimas į mokyklas prigimtos mokinių kaibos, kurį jau pati valdžia viešai neva pripažino teisingu, tai „pranešime“ matyt, kad pati valdžia tą reikalavimą vadina „piktadėjišku“ („prestupnyj“) „blėdingu“ ir tt. ir prieš tai ji kovos.

Tokios visos reformos, kurias tik pati valdžia duoda, o ne patys žmonės iškovoja. Ką sunkiose savo dienose ji duoda, tą paskui, atsigriebus, atsiima. Tik per revoliuciją tegali įvykti didelės ir palaimingos žmonių reformos, ne despotų duotos, tik žmonijos geradėjų — revoliucijonierių iškovotos. Kas dar tiki, kad be revoliucijos galėtų kas gero įvykti caro viešpatystėje, tegul tėjia į valdžios mislį, o pats susipras, kaip dideliai klysta. Valdžios mislys, tai jos slapti dokumentai, kurių yra begalės. Štai viens iš jų.

PRANEŠIMAS VARŠAVOS GENERAL-GUBERNATORIAUS APŠVIETIMO MINISTERIUI.

Varšavos
General-gubernatorius.

Garbus Pone

Vladimir Gavrilovič!

Užmęs valdymą Augščiausiai pavesto man krašto, aš radau mokslo įsteigas baisiam padėjime. Po įtekme žinomų jūsų Augštai Pirmenybei atsitikimų, užsiėmimai Universitete, Palitechniskam Institute ir vidutinėse mokslo įsteigose ant laiko tapo sustapdyti. 7 kovo ir paskui kitas dienas gimnazijos buvo atdaros, bet skaitlius mokinių katalikų išpažinimo, atsilankiusių į tas mokyklas, labai nežymus ir ateityje dar labiau turbut pasimazys. Svarbiausia priežastis, dėlėi kurios teip mažai katalikų lanko mokyklas, yra piktadėjiška propaganda, naudojanti prievartą ir grąsinimus. Policijos pragūmai apsaugoti mokinius ir atdaras mokyklas jau panaudoti ir dar bus mano sudrutinti, bet piktadėjiška agitacija, remiama gandu apie polionizavimą gimnazijos, nesiganėdina gatve ir įsiskverbia įvairiuose pavidaluose ir formose į naminį šeimynos gyvenimą, kur kova su jaja tampa labai apsunkita. Tikrų žinių apie ypatas, dalyvaujančias agitacijoj, mano rankose nėra,

bet vis tuli agentų nurodymai liudija, jog prie obstrukcijos grupų priguli pažymus skaitlius studentų ir politechnikų. Nuo tų pat agentų patirta, jog daugelis studentų tampa darbščiais sąnariais veikiančių Varšavoj piktadėjiškų organizacijų ir kovojančių ratelių. Sustabdymas mokslo Universitete; duodamas liuosą laiką studentams, nemažai prigelbejo tiems, kurie žengė ant laukos kovos priešais valdžią. — Prie tokių sanlygų klausimas apie tolesnį padėjimą Varšavos augštesnių mokyklų išėina ir rėmų klausimų Apšvietimo Ministerijos, ir blėdingai tas atsiliepdamas ant abelno politiško žmonių pakrypimo, įgyja platesnį reiškimą. Iš tos pusės žiurint, aš negaliu nepripažinti staigą uždarymą Universiteto iki rudeniui, pavarymų visų abelnai studentų ir naują priėmimą rugsėjo mėnesyj — darbu, kurio reikalauja aplinkybės visuomeniškos tvarkos ir valstybės gerovės.

Įvykdinimas to užmanymo duos man progą tuojaus išsiųsti iš Varšavos į gimtas vietas apie 1200 studentų ir politechnikų, kurie skaitosi tolydiniais gyventojais kitų miestų apygardžių, ir radikališkiaus pasielgti su likusiais. Tą pat nusprendė mano sušaukta roda su dalyvavimu augščiausių atstovų Apšvietimo skyriaus, ir kuratorius Varšavos apskričio apsiėmė tuojaus pranešti jūsų Augštai Pirmenybei apie rezultatus rodos.

Pranešdamas apie viršui išrodytą, aš nužemintai meldžiu Jūsų, garbus pone, apie nusprendimą, koks bus padarytas link Varšavos Universiteto, teiktis man pranešti trumpiausiam laike.

Meldžiu priimti užtikrinimą pilnos mano link jūsų pagarbos ir prielankumo.

K. Maksimovič.

N5737. 21 Kovo 1905 m. Varšava.

Isz lietuvizku dirvu Amerikoje

New Britain, Conn. XX. tas Seimas Susivienijimo Lietuviu Amerikos atsibuvo labai gražiai ir pasekmingai, kame vietiniai ir abelnai visi lietuviai užsipelne garbes nuo svetimtacių New Britaine, kas buvo aiškinama per vietinius angliškus laikraščius, jie labiausiai gyre paroda; esa, dar nebuvo buve New Britaine tokios gražios parodos, kurę ga lejo atlikti svetimzemiai, ypac koki ten Lithuanians.

Po parodai vakare 23 geguzes pagrizus i seimo svetaine, buvo laikytos prakalbos per suvaziavusius delegatus. Teipgi ir deklamacijos su dainoms per Waterbury'o lietuvaites, isko klausytojai buvo labai uzsiganedine isreiksdami paguodone gausum delnu plojimu. P. P. Mikolainis po savo kalbai uzkviete visus klausytojus paaukauti, kas kiek gali, pinigiskai ant revoliucijos palaikymo Lietuvoje.

P. M. Antanaitiene, vietine ir Ona Almanaičiute is Brooklyn, N. Y. perere per visus surinko \$10.76; is tu liekasi 5c. uz persiuntima, taigi pasiunciame dr. J. Šliupui \$10.71.

Visiems aukavusiem kaip ir uzmanytojui istariame širdingaačių.

34-tos Kuopos Komitetas.

So. Boston, Mass. (Atsiliepinimas is Liet. Laisvamaniu kuopos). Uztemyjas šituos straipsnius N.20 „V. L.“ labai nusidyvijau is tokiu aprasymu, kad budina is miego kiekviena laisvai mananti, idant atjaustu savo laisve ir nusikratytu retetius nuo saves, o musu Centr. Kom. uzmiges amzinu miegu (Čia nemiegojimas, tik, kiek mums zinoma, mažas nesusi-pratimas ypac delei nepaprasto laiko, paskirto sušaukimui seimo ir kitos mažesnės priezastys. Nerko labai stebetis. Red.) ir tur but patys nieko apie tai

nemislina, jog artinantės seimui nedave ne zinios i kuopas arba bent nors per laikraštį, tur buti jiems visai nerupi, kad svarbiausi reikalai reikia atlikti ant šito seimo, kuriu musu širdis geidauja; tai sunku mums bus kas gero nuveikti jeigu mes ir ant toliaus tik tiek mislysime. Berods, buvo rašyta, kad šaukt extra susirinkimus išrinkti delegatus arba prisijusti įnešimus, ale kokiu budu ta gali padaryti jeigu aplaikem laikraštį su zinioms viena diena, o seimas atsibuna ant rytojaus ta gal musu Centr. Kom. suvisai apie tai pamiršo kad jau ner laiko, nes viskas jau suveluota. Deltogi nezi nau kaip jiems istarti padeka vonę uz gera pasidarbavima; bent meldziu nors ant toliau musu vadovu pasirupint ir sukelti dvasia tarp musu genkates, kad kiekvienas stotu i kovą uz laisve ir remtu laisvas širdis i draugija.

V. Pr. S.L.L. Kuopos.

Philadelphia, Pa. 27 geg. atsibuvo čia vestuves garbaus musu tautiečio V. Jankaucko, is Ellis Island, N. Y., su Albona Šliupute, duktere Dro J. Šliupė. Burelis svečiu susirinkusiu, padoriai besiviesedami, uzmane sudeti tautiskiams reikalams auku ir sumete is viso \$16.00 su centais, kuriuos visus pavede naudai besimokinančios jaunumenės, taigi „Aušros“ dr-ei. — Tebuna uz tai nuo mus tautos grazi padeka. J. O. Š.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Kasos stovis.

Iplaukimai:

Pagal „V-bės“ N18 likosi \$1.146.36
Ch. Zemaitis Worcester, Mass. uz tik. 2.75
Newark, N.J. k. Dr. A. Bacevyčia 1.20
Shenandoah, Pa. k. A. Bridickas 1.80
„ „ A. Bridickas uz tik. 2.00
Pittsburg, Pa. k. J. Kazlauskas 9.90

Glen Lyon, Pa. k. J. Anskis 4.80
Minersville, Pa. per. M. Mikolavycienę 6.80
Springfield, Ill. J. K. Makauskas 60
Dayton, Ohio. k. Lukaševyčia 5.80
Westville, Ill. per J. Kirvelis uz tik. 2.50
Wesville, Ill. per J. Kirvelis 2.40
„ „ per K. Kuprusevyčia 9.60
Pribuvimo \$1.198.11

Išmokejimai:

Sukolektavojimas Pittsburgo ir Glen Lyon, Pa. chekiu po 10c. 20
Stamos 47
Viso 67
Pribuvimo \$1198.11
Išdavimo 67
Lieka izde \$1197.44
Izdin. T.M.D. J. Naujokas.

Susivienijimo L. A. reikalai.

Pranešu guodotinioms kuopoms, kad visoks išmokėjimas Susiv. L. A. reikaluose, ant trumpo laiko turės but sulaikytas, kada gi perkėlimas kasos nuo senojo kasieriaus pas naujaji ir sutaisymas kaucijos užims pora savaičiu laiko. Kaip tik spėsim viską suvesti i tvarką tuojaus pagarsinsim organe „Vienybėje“, ir viskas eis normaliskai.

J. Tareila,
S. L. A. prez.

VI Seimas Sus. Liet. Laisv.

Seimas buvo laikytas 21 Geguzio 1905 m. Pulasky'o saleje, Newark N. J.

Seima atidare Sus. prezidentas K. Balčiunas. Sekretorius perskaitė pereito Seimo protokolą, kurio tuli punktai nebuvo išpildyti. Susitelkti su T. M. D. delei to, kad M. Paltanavyčius nedave atsakymo. Siuntimui delegato i Niderlandus buvo daug kliuciu delei priešgynumo tarpe lietuviu Amerikoje.

Seimo vedimui tapo aprinkti: J. Širvydas — prezidentu, J. Perkunas — sekretorium, J. Vaičeliunas ir M. Urbonas — knygų perziuretojais. Tarpe nutarimu buvo toki.

Išijusti kuopoms čarterius, kuriu „Kovos“ spaustuve pagamino 100 egzemplioriu. Teipgi parupjti pečetj. Rengti diskusijas, prakalbas patraukimui sanariu. Mokestis palikta 15 ct. ant menesio. „Darbiniku Balso“ imti tik po viena N. del kiekvienos kuopos. „Kovai“ moketi \$25.00 uz talpinima Sus.L.L. rasu (pranesimu, atskaitu ir tt.). Revoliucijai Lietuvoje paskirti \$10.00, o svarbiam atsitikime pavesti visa kasa. Leisti Socijalistu Partijai naudot Laisvamaniu čarterj. Kita Seima nutarta laikyti Brooklyne. Is kasieriaus atskaitos matyt, jog viso jeigos su likusiais \$36.36 nuo pereito Seimo buvo \$221.11. Iseigos \$193.01. Kasoj lieka \$28.10. Iejimai susidejo is sanariu menesines, svarbiausi isleidimai ant „Darbiniku Balso“ — \$131.89, kiti ant čarterio, sekretoriaus algos persiuntimo kasu ir tt.

Ant Seimo tapo apsvarstyti Susivienijimo L. L. istatymai ir palikti su tulais patobulinimais. Teipat Susivienijimo Credo.

I centraliska komiteta tapo aprinti: J. Naujokas, prezidentas; A. Stanelis, vice-prezidentas, kun. V. Dembskis sekretorius Dras J. Šliupas izdininkas, J. Širvydas, knygus.

Pasibaigus Seimui toj pacioj salej buvo prakalbos. Kalbejo K. Balčiunas, A. Šliupienė, kun. Dembskis, Dras Šliupas, Dre Želvienė. Z. Zičkauckiute deklemavojo eiles. Ant naudos revoliucijos tapo surinkta \$6.38. Pinigai perduoti Druui Šliupui, Revoliucijos Šelpėju Izdininkui.

Nuo Redakcijos.

Uz korespondencijas ir apgarsinimus „Vienybės“ redakcija neatsako.

Kas siundo liaudi prieš inteligenciją.

Visiems žinoma, kad dar neseniai Maskolijoje buvo pradėta varyti (ir po šiai dienai yra varoma) agitacija prieš inteligenciją. Pasirodydavo lapeliai, kuriuose buvo šaukiama liaudis „mušti ir užmušti“ studentus, profesorius ir tt. Atgaleivių-klerikalų lenkų ir maskolių laikraščiai tvirtino, kad tai esąs darbas socialistų („Žgoda“, paveizdan, stačiai teip sakė). Bet pasirodė, kad tai jų pačių bičiulių darbas! Geriausiai tai parodo profesorių rezoliucija, apie tą „provokatorišką veikimą“. Mat Peterburge buvo visų profesorių susivaziavimas, kur jie ir pakėlė tą klausimą.

Rezoliucija teip skamba:

„Profesorių susivaziavimas skaito už savo priedermę išreikšti savo negandą ir sprendžiantį protestą dėl provokatoriško veikimo atskirų *valdžios ir dvasiškių* atstovų, kaikurių draugijinių ratelių ir įstaigų, kaip, paveizdan, spaudos organų, turinčių tikslą sukelti žmones prieš inteligenciją, o, nuodaliai, prieš besimokinančią jaunuomenę. Įgyvendinamas šalyje skaidymo ir nesutaikos dvasią, toks veikimas atidaro prieš draugiją baisią perspektyvą gaivalinės kovos visų prieš visus ir yra visišku paniekinimu kuopaprastiausių (elementariškiausių) draugijos gyvenimo sąlygų“.

Delko mes privalome šelpti dabartinį sukilimą žmonių prieš despotišką Maskolijos valdžią?

Apie tai žmonės mąsto visai. Kai kurie mūsų tautiečiai negali mislyj persitikrinti, kas tai yra revoliucija. Vieši platina paskalas, jogei tatai „metežnikų“ darbas, kurie baudžiąvą norį sugražinti; kiti skelbia kvailystes, jog Masko-

lijos valdžia esanti pertvirta, išsmaugianti visus, ir bus galas visam sukilimui. O dar kiti atsako teip „O... teip!... Mes gelbėsime; bet tada, kada mes patįs matysime, jog kova jau yra vedama, bet šiam laike, dar ne!“ Ir teip galima sakyti, kad maž-ne-pusė yra tokių viršminėtų nuomonių. Delko teip yra. Delto, kad žmonės nesupranta dalykų stovio ir sanlygų dabartinio pradėto darbo. Juk kad žmonės turėtų tikrą supratimą apie tai, tad tokios melagingos paskalos neturėtų paklausos tarpe jų. Argi galima vadinti „metežnikais“ žmones, kurie su tikru pasišventimu guviai deda turtą, lieja kraują, skubiai neša ant to laisvės aukuro savo gyvastį, ir jau nebe už savo laisvę, o už mūsų likusiųjų, kadangi jie tikrai žino, jog puls auka toj šventoj kovoje, bet viską tą aukauja už laisvę ateinančios gentkartės, kuri švęs tik dienas sukilimo savo tėvų prieš buvusiąją valdžią, ir dienas išliuosavimo tėvynės ir tos tyroniškos vergijos. Garbins vardus puoluosiųjų kovoje, teip kaip garbina Amerikonai „Dekoration Day“, ir 4 July, diena išliuosavimo š po Anglijos jungo. Teip kaip garbina Prancuzai dieną įvedimo laisvos republikos, ir teip kaip apvaikščioja kitos tautos dienas galutinio ištrėmimo savųjų carų, arba panaikinimą apsoliutiškų valdžių. Devynioliktame šimtetyje išsiliuosavo iš po vien valdiško jungo Vokietija, Danija, Belgija, Italija, Austro-Vengrija, Švedija ir Norvegija ir kitos mažesnės tautos, o Anglija, Prancuzija ir Šveicarija tapo visai laisviomis, laisvesnėmis ne kaip Suvienytos Valstijos. Tik viena Maskolija, visoj Europoj, lyg užkeikta likosi barbariškai despotiška iki šiam laikui. Maskolijos valdžia visokiais budais stengėsi sveikus žmones per

versti į gyvus vaikščiojančius numirelius. Atėmė laisvę kalbos, mislies, tikėjimo, pa-pročių; suvaržė mokslą ir persekioja žmonių apsišvietimą; mokyklose mokina tik carą su jo pamilija garbinti, žandarus, činovnikus guodoti; stačiatikystę ir maskolystę girti. Tai yra toks pamatas mokslo Maskolijoje: koilgiau žmones tamsybei laikyti, caro valdžią garbinti, daugiau nieko nereikia, tik žmonių tamsybės ir jų kraujo. Ir caro valdžia čiučia kraują iš 130 milijonų žmonių. Bet apsigavo ta bestija: ve ir galas tam čiučpimui pasirodo. Prabunda iš letargiško miego visoje caro viešpatystėj liaudis reikalauja duonos, reikalauja laisvės kalbai, spaudai, susirinkimams, mokslui, tikėjimui ir tt. Reikalauja žmogiškų tiesų, ir dalyvavimo tiesdavystėje! Žodžiu sakant tos minios, kurios iki šiam laikui buvo kojoms spardomos; dabar reikalauja neprigulmystės tautų su savais seimais, kaip tai Ukraina, Lenkija, Kaukazas, Finlandija, Lietuva ir Latvija. Visos šitos tautos podraug su Maskolijos darbininkais, vienu balsu šaukia: „Šalin caro valdžią! Mes reikalaujam patvaldystės. Gana, mus bekankincite kalėjimuose, Sibire ir katargose. Gana mus bevaisinoti vietoj duonos, nagaikomis, kardais, ir kulkomis. Mes patįs sumanysime savose žemėse valdytis be jų-globos! Laikas atėjo įsikunt: ir mūsų žemėje tokiai tvarkai, kaip kitose šalise jau seniai buna“...

Ir teip 22 sausio minia, iš kelių šimtų tukstančių susidedanti, norėjo dar ramiai su caru p sikalbėti apie nekuriuos būtinais reikalingus dalykus. (Mat radosi dar žmonės kurie mislino visu-nuolankiausiu maldavimu nuo caro išgauti tiesas). Bet „majastotas“ neprisileido jų prie savęs. Jau keliu einant liaudė, valdžios

budelei užpuldinėjo pavienius burelius žmonių, o susirinkus, po vadovyste popo Gapono su kryžiumi rankose, prie caro „Žieminio Rumo“, užpuolė gaujos kareivių — valdžios įrankių, ir be pasargos pradėjo salva po salvos šaudyti į beginklę minią. Vaikus, moteres, senus ir jaunos terorizavo tikrai mongoliškai. Puolė ant vietos 237 ypatos užmuštų ir keli tukstančiai sužeistų. Bet toks teroras nenupuldė žmonių dvasios, tik dar augščiau pakelė. Tą pačią dieną 22 sausio demonstravo suvirš pusė milijono žmonių pačiam Peterburge, neskaitant kitų miestų.

Tada pamatė ir pati valdžia, jog sukilo nebetie patįs elementai kurie sukildavo pereinuose laikuose, kaip tai buvo Lenkijoje ir Lietuvoje 1831—2 ir 1863 m., kada sukildavo tik pati augštoji kliasa, tai yra ponai bajorai, kada jiems valdžia pradėjo siaurinti rubežius sauvalės norėdama pati paimti į savo rankas tą sauvalę, tą žmonių engimą... Valdžia buvo ir tebėra kraujageringa, kaip žvėris. Aprubežiavo bajorus delto tik, kad bajorų čiučpimas sulčių iš žmonių tektų pačiai valdžiai. Delto-gi sukilimas 1831—2 ir 1863 m. turėjo labai didelį skirtumą nuo dabartinio sukilimo. Anuose laikuose sukildavo kunigaikščiai ir bajorai, norėdami iškovoti jiems atimtas tiesas. Dabar-gi darbininkų sukilimas turi mierį galutinai ištrėmti vergiją.

Dirstelėkime į istoriją sukilimo bajorų 1863 m. koki skaitlių rasime dalivaujančių tame sukilime. Randame tik nepilnas 64.000, o pusėtina dalis buvo baudžiauninkai, per prievartą suvaryti, kurie visai nežinojo už ką jie kovoja, ar už laisvę savo, ar už dar drutesnį botagą ant savo sprando.

Paziurėkime į padėjimą dabartinio sukilimo, ne bajorų, o

darbininkų žmonių, toksai skaitlius pasirodė laike pasi-priešinimų. Jau susipratusių ir norinčių dalyvauti kovoje, matome keliolika milijonų! Jau dabar ne ponų, tik liaudies sukilimas prieš savo valdonus, kurių viešpatavimo pamatu yra skriauda visuomenės, o ta visuomenė esame mes, darbininkai ir ukininkai. Delto gi susipurčius tam pamatui, tai yra visuomenei, sudrebėjo ir ligotas lizdas tų cariškių kir-mėlių, kurių viešpatavimui jau atėjo galas.

Išvydusi žandarinė caro val-dzia tokį krutėjimą pamatu, puolė ant dvasios, nežinoda ma, ką veikti toliau. Malšinti kardais ir kulkomis nebegali ma visų ir visur. Reikia pra-dėti apgavystėmis raminti. Ir teip, kokius ponelius — libe-ralus, demokratų pradėjo gra-zumu, prizadėjimais vilioti, o susipratusius darbininkus, kaip tikrus revoliucionierius, kurie nesiduoda savęs vilioti, valdžia neliauja malšinti kul-koms ir durtuvais... Prizadė-jo caras įvesti daugybę refor-mų, palengvinimų, ir tos be-pamatinės smarkavusių ponpa-laikių sriovės užsiganėdino tam sykiui. O tikroji revo-lucijinė sriovė nebuvo dar prisirengusi, atsakančiai į ko-vą; užtai nepakilo dar ištikrų jų, bet tas ženklin tą pati kai-po tykus oras prieš milžiniškas audras. Juk ir prieš išsiver-zimą vulkano, paviršius žemės buna gana ramus tik gilumoje žemės duodasi jausti formaci-jos išsiveržiančiųjų elementų. Teipogi ir revoliucijinis kru-tėjimas Maskolijoje aiškiai duo-dasi jausti visoj viešpatystėj. Aptilo ten revoliucionieriai tiktai delto, kad surinkti spē-kas, sudrutinti pajiegas, su-jungti į vieną kuną ir dvasią visos viešpatystės darbininkus ir ukininkus, kad syki sukilus, nebenurinti, kol nesutraukys surudijusius retėzius, kol ne-suardys dvokiančius kalėji.

mus, kol nesugriaus caro trona, kol neiškaikys prispaudimą.

Delto gi, malonūs broliai ir sesers, gelbėkim ir mes savo šalelę iš tų retėzių vergijos. Prisidėkim moraliskai ir pini-giskai, kad ką greičiausiai pri-rengti tą armiją, kuri teip smarkiai rengiasi stoti į neto-limą ta šventą kovą už laisvę... Kas gelbsti pradžioj, tas gelbs-ti dvigubai: nes, viena, padė-da geriaus prisirengti į kovą mūsų viengenciams, o antra, pakelia jiems dvasią ir energi-ją. Jie iškovo laisvę mūsų tėvynėj, mes ir turime prie to prisidėt, bent pinigiskoms au-koms.

Neklausykime platinamų tarpe mūsų įvairių paskalų prieš revoliuciją. Tai yra dar-bas neišmanėlių, arba Masko-lijos šnipų kurie kaip judošiai carui parsidavę ir mūsų nuo-monę nor sumaišyti. Pasiru-pina caro valdžia ir į Ameriką jų prisiusti netrukčiai: jau 1902 m. buvo jų čia 5000. Mes jų visų nepažįstam ir už draugus sau skaitom, o jie iš mūsų silpnumo naudojas ir pi-nigus krauna mus pardavinė-dami carui ir įvairiems skriaudikams. Gyvenkite savo pro-tu, o ne įkvėpimu kokių ištvir-kėlių.

Skubinkime į talką savo broliams pradžioj darbo. Da-bar yra gera proga galutiną smugį suduoti tai šiaurinei meškai, delto, kad Japonija susiaurina jos galybę ant ka-rės lauko.

Delto gi prie darbo, broliai, visi kaip vienas, geresnės pro-gos nebesulauksime niekada...

Brooklyn vietinis Revolu-cijos Šelpėjų Komitetas.

Reikalingas geras kriau

čius, gerai mokantis sluti kotus. Mo-kestis 50 dol. ant mėnesio per visą metą. Kurs nemoka gerai siuti ko-tus, tegul ne neatšaukia.

Mr. P. J. Kelley,

Bluefield, W. Va.

JOHN MITCHELL.

Prezidentas John Mitchell angliakasiu vadovas.

Kaip jis iškariavo vietą kaipo vienas iš pirmiausių darbininkų vadovų ir delko jis užsitarnauja ją.

Prezidento John Mitchell'io ypatoje angliakasių unija turi vadovą, kursai savo išminčia išstatė organizaciją galingiau-sią ir didžiausią ant svieta, nes ji dabar turi 350.000 sąnarių ir įgijo labiau stebėtinas pasek-mes trumpam laike, kaip kokia nebuk kita darbininkų orga-nizacija. Ji tovienio auga, to-vienio žengia pirmyn, tovienio darosi galingesnė, kas viskas išdalies turi pasidėkavoti ener-gijai, teisingumui ir išpildan-čiom gabumui prezidento Mit-chell'io.

Kad pasekmingai valdyti žmones, žmogus turi žinoti, kaip pačiam save susivaldyti, o prezidentas Mitchell'is žino tą. Pradėdamas gyvenimą kaipo vargingas vaikas dirbantis mai-nose, jis pasistengė išmokti apie mainas viską, ką tik buvo ga-lima išmokti, dabodamas smul-kmenas ir stengdamasis tapti kaip galint geresniu ir gabes-niu mainierium. Jis ir viską atlieka tokiu stropum ir rupes-tingu budu. Kad jis mokinosi mainų darbo, jis teipgi persi-tikrino, kad pavieniui mainie-

riai yra negalingi, kad susivie-niję jie yra galingi, ir darbas apie organizavimą, unijos pa-matai ir reikalingumas pageri-nimo mainierių buvio teip la-bai jam parupo, kad jis jaunytėlis prisirašė prie unijos. Jo darbūtas greitai jį pastumė-jo pirmyn, ir netrukus jis pas-tojo organizatorium ir višinin-ku. Išmokęs viską, ką buvo galima išmokti apie mainas jo valstijoje, jis daug keliavo ir darbavosi kituose mainų sky-riuose, tyrinėdamas tenykštes sąlygas, teip kad amžiuje, ku-riam didžiama žmonių tik pra-deda ateiti į supratimą, jis jau žinojo apie mainas, apie dar-bininko padėjimą, unijas ir organizavimosi budą gal dau-giau, kaip kiekvienas šios ša-lies žmogus.

Tai buvo tas žinojimas, jo pasišventimas tam reikalui jo nepergalima energija, jo teisin-gumas, jo nuvokimas ir gabu-mas su šalta galva aiškiai su-prasti didžius klausimus, kas jam galutinai iškariavo presi-dentystą ant Suvienytų Mainų Darbininkų. Nuo tada jis tu-rėjo pasekmę po pasekmei. Visuose distriktuose, kur tik žmonės yra susimezgę į uniją, jis turėjo pergales. Jis priver-tė minkštosios anglies operato-rius pasirašyti po sutarčią, jis iškariavo aštuonių valandų dienos darbą minkštos anglies darbininkams jis vedė organi-zavimąsi kietosios anglies dar-bininkų, iškariavo didelį pake-limą mokesties ir trumpesnį jiems darbą, ir neišpasakytai pagerino jų gyvenimo išlygas.

Jis be abejonės yra vienas iš pirmiausių darbininkų vadovų ant svieta. Jo vertę pripažįsta netik darbininkai, bet ir didi darbininkų samdytojai. Jis yra vice-prezidentu Civic Fede-ration, ant jo pasitiki ir jį go-doja svarbesniejie operatoriai, jis yra garbės draugas presi-dento Roosevelto ir daugelio valstijų gubernatorių ir kas iš-visko svarbiausia, jis yra įgijęs

guodone ir pasitikėjimą amerikoniškos visuomenės, kaip pilnai teisingas, gabus ir pasitikėtinas žmogus ir vadovas, kuri stebėtinas pasisekimas suteikė jam viso svieto pripažinimą ir pasistebėjimą.

Jo visi pasistengimai dabar yra atkreipti ant to, kad pagerinti pinigiskai, morališkai ir apšvietime mainų darbininkų buvį, ir jis yra nepailstantis tame darbe. Jau reikia stebėtis iš to, ką jis atliko, bet jis yra dar tuo neužganėdintas, dar jis gali daug daugiau padaryti, teip jis tiki.

Kiekvienas kasyklų darbininkas privalytų gerbti ir padėti darbuotis prezidentui Mitchell'ui; kiekvienas turėtų imti jo gyvenimą, kaip paveizdą, pagal kurią pačiam gyventi. Jis yra įkunijimas teisingumo, energijos, tolynzengystės, ambicijos, ir mainų darbininkai negali rasti geresnio ir gablesnio vadovo. Ant jo jie pilnai ir visiškai pasitiki. Jis yra apsimislijantis, šaltos galvos, išmislus, gali stoti prieš visų operatorių susivienijimą, ir yra vadu, kursai nuves susiorganizavusius mainierius prie naujų pergalių.

Isz visur.

Krymo totoriai laike suvažiavimą, kuriame dalyvavo murzos, kunigai, vaisbunai ir šiaip turtingesni totoriai apsvarstyti reikalus savo tautos. Nutarta reikalauti, kad totorių kunigija būtų žmonių renkama, o ne valdžios skiriama, kad totoriam būtų leista atidaryti savo mokyklas, kad totorių literaturai būtų duota liuosybė ir kad prie ministerių rodos būtų prileisti totorių atstovai.

Miestelyje Osyambe, Euqatore, pietinėje Amerikoje perkunas trenkė į bažnyčią laike sumos. Užsidegė didysis altorius; o kunigas ir 8 žmonės tapo sunkiai apdeginti.

Ispanijoje tulose provincijoje viešpatauja badas. Į 3,000 žmonių atvyko į miestą Malaga, reikalaujami duonos ir darbo. Policija paliepė jiems skirstytis, bet minia atsakė, kad neis namon nes turės bado mirti. Į 50 žmonių numirė nuo bado.

Bavarijos Apšvietimo ministeris paliepė direktoriui monarchijos politechnikos, kad nepriimtų maskoliškų studentų, kurių, kaip tikisi, didelis skaitlius žada atvykti ateinančiuose metuose.

„Varšavskij Dnievnik“ rašo jog Varšavoj labai sumažėjo vartojimas svaiginančių gėrimų. Iš dalies ant to įtekme turėjo abelnas ekonomiskas nu puolimas, o iš dalies darbininkų agitacija priešai valdžios krautuves.

Peterburge teipgi daugelyje dirbtuvių darbininkai susitarė ir davė savo parašus, jog negers valdžios degtinės. Pasirašė su viršum 6,000 žmonių.

Maskoliškam dienraštyje „Ruskoje Slovo“ patilpo telegramas iš Vladivostoko, apie tai, kad gyventojams visos Rytinės Siberijos, Kamčatkos ir Sachalino salos grėsia badas iš priezasties nusitęsimo karės. Jau pereitą žiemą Sachaline žuvų sandėliai išsibaigė ir žmonės buvo priversti valgyti savo šunis. Ant salos visiškai nėra miltų ir žmonėms tiesiog grėsia bado myris. Tas pats padėjimas vieši ir Kamčatkoje.

Amuro provincijoje visiškai stoka darbo. Visur sukinas ubagai. Orokanai, siberiška giminė gyvenanti ant krantų totoriškos užtakos kruvomis miršta.

Jeigu karė tęsis da 6 mėnesius, bado maras užviešpataus visur.

Vilniuje dabar nuolai eina streikai. Bet visuotinas streikas, koks buvo vasario mėn., neįvyksta; tik kai viens pasibaigia, tai kits prasideda ir tt. Ypatingai streikai vieši tarpe žydų darbininkų.

V. Savas, žinomas agentas laivakorėjų, pirkto dvejus namus vienus Willkes-Barre, Pa. 13 So. Penn Ave. kur ir dabar laiko savo ofisą, kitą Glen Lyon, Pa.

Chicagoje, Ill. streikas eina po streikui kaip koks neužgesinamas gaisras, ir gali išaugti į

bendrą visų darbininkų, visuotiną streiką.

Geguzės 30 d. Plymouth, Pa. buvo pašventinimas naujos lenkų bažnyčios. Atvažiavo ir arcivyskupas Simonas, neseniai atkakęs Amerikon kaip po piežiaus pasiuntinis iš Rymo, dėlėi sutvarkymo santikių tarp lenkų rymiškų-katalikų ir vadinamų „nezaležnų“ nepriklausomų. Bet, kaip girdėt, arcivyskupas dar neištyręs dalyko, jau iš viršaus patremia „nezaležnuosius“. Tokiu būdu jis dar didesnį skirtumą tarp jų ir Rymo padarys.

Kariszka maskoliu daina.

Tu japone, nesigirkie
Nė šautuvais nė arkliais;
Nė gudrumu, nė narsumu
Ir nė durtuvais aštriais.

Męs mat durtuvus atkišią,
Einam priešais šaudami,
Žuvam, skęstam kaip sumišią
„Ura! ura!“ staugdami...

Už tėvynę ir už carą
Ant Japonų mėš visi
Ženkim drąsiai, nors ir krisim
Nuo jų kulku ištisi...

Už nagaiką ir už „knotą“,
Už didžiunų godumus;
Duosim priešiams kaip į pluta, —
Kas ką mūsų pulkai prazus...

Skaitikas.

Sunku Lietuvoj!

Oi, sunku, sunku gyventi
Lietuvoj šventoj...

Vos pražydę, turi senti
Priespaudoj sunkioj.

Kas klastingas, melagingas,
Tas čion viešpataun;
Kas doringas ir teisingas,
Tas tuo pančius gaun!

Kiek turėj' pražut už tautą

Jos jaunų sunų!

Kiek iš veido jos išrauta

Spindulių šviesių!

Oi, broleliai, ar nekauka

Oro to duslaus?

Tieskit drąsiai kožnas ranką

Pančius trenkit greičiaus!

J. M-lė.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

ANTRAS TOMAS.

(Tęsa.)

Toks tad kilimas Lietuvos durė į akis Vokiečiams ypatingai kryževiams, kurie godėjo lietuviškųjų žemių. Pavydėjo Lietuvai gerovės tep gi pietinės Rusijos kunigaikščiai net Novgorodui siaurėje dobtelėjo įsidrutėjimas Lietuvos.

Žinoma, sunku būtų laukti, kad naujoje Lietuvių viešpatystėje neatsirastų priešgynybės dėl suvienijimo linkmės. Rusija tykojo atsiskirti, ir tame rado parėmimą nuo lietuviškų kunigaikščių, kurie valdė rusiškas skrytis po Mindovės druta ranka; taip pat Lietuvoje, Žemaitijoje, Jatviuose smulkūs vadai užvydėjo Mindovei galingumo ir gailistavo savo prastoto savistovumo. Susiediškęs vėl valstijos skersakiavo ant Lietuvos už pasisavinimą teritorijų, kurias pačios meilyjo įgyti. Magistrai Vidžemiškio zokono, kunigaikščiai Galičiaus ir Vlado, Lenkų bei Mozurų skubinosi užbėgti įsikurimui lietuviškosios viešpatystės. Kovoje su visokiomis painėmis, naminėmis bei užrubežinėmis, Mindovė perleido savo amžių ir galą gavo, tačiau jis išskynė taką dėl Lietuvos ir parodė, kaip saubutybė tautos atlaikyta gali būti.

Pradžią reakcijai padarė lietuviški kunigaikščiai, brole-vaikiai Mindovės, viešpatavusieji po jo ranka Polocke, Vytebske ir Smolensko skrytyje: Tautivilas¹⁾ ir Arvydis, kurs gyveno bene Rogačeve, atsimetė nuo Mindovės, už ką tasai išvyjo juos iš rusiškų valdynių ir atėmė nuo jų lietuviškus, po tėvo jiems priklausančius valsčius. Išguitiniai 1251 m. jieškojo pagalbos namie ir svetur: Tautivilas Polockiškis, švogeris Danylos ir Vosylius Romanovyčių, kvietė į talką tuos pietinės Rusijos kunigaikščius, kurie jau seniai ketinę buvo užgrobti dalis Lietuvos ir Krivičių žemes. Su jais susitaręs, Tautivilas patraukė ant savo pusės Trainatį, nuvažiavo į Rygą ir, ten iš Timothėjo katalikiškai į Theopihlių apsikrikštyjęs, užsiundė ant Mindovės Vidžemiškį zokoną, siulydamas jam tulas dalis Lietuvos. Tuom laik Danyla Romanovyčius užkvietė į talką prieš Lietuvą taip gi Lenkų kunigaikščius. Namie taip gi grėšė pavojus: Jatviai ir Žemaičiai sukilo prieš Mindovę, gundomi Arvydzio ir Vykanto. Vidžemiškis zokonas susiderino su šiais Lietuvių vadais, nežiurint į tai, kad jie iktuom laik buvo smarkiai mūšęsi su Vokiečiais. Mindovės spėkos prieš tokią daugybę neprietelių buvo neužtektinos; tačiau didis Lietuvos kunigaikštis išsikivinkliojo iš teip gresmaus padėjimo ir išgelbėjo pradėtąjį darbą dyplomatinės sątaramis.

Pirmiaus negu su Danyla, Mindovė nutaręs buvo sudermę su Vidžemio zokonu, kurio landmeisterį Andrių Stueckland jis palenkė ant savo pusės dovanomis, prizadėjimais ir palinkimu ant visokeriopų užsileidimų. Apleistas per lietuviškas gentes dėl pastangų centralizacijos, Mindovė keršino nu-

1) Tautivilas apsigėdė su sesorimi pačios Aleksandro Nėviškio, o dukterimi Briaceslavo Polockiškio, išsizadėjo Lietuvių kilmės ir tikėjimo ir sątaikos su tėvyne savo. Tulas chronikas jo atsivertime mato svariausią priežastį dėl papykio Mindovės.

smaugti tautiškąją religiją. Jis pasirinko priimti krikštą, ir 1252 m. Kernavoje Mindovė su iškilme apsikrikštydino pats su pačia Morta ir dviem sunum. Paslai keliavo į Medionalą pas popiežių išprašyti karališkos karunos. „Su džiaugsmu mes išgirdome“, rašė popiežius Inocentas IV, „kad Dievas tavę apšvietė; todėl mes imame į švento Petro apginklą tavę ir tavo viešpatystę, atiduodame tau visas žemes pagonų, kurias tu jau įgyjęs esi, arba dar įgytum“. Kad paslai sugrįžo į Rygą su karuna, kad Rygos archyviskupas Albertas, Kulmijos vyskupas Henrikis, magystras Andrius Stueckland su kunigais ir ricieriais keliavo į Naujapylę. Čion Kryževiai prizadėjo amžiną sątaiką ir pagelbą, o Mindovė patvirtino zokonui dovanas Lietuvoje, paskyrė turtus naujai lietuviškai bažnyčiai ir vyskupui (20 d. rugpjūtis 1252 m.). Tad 8 d. rugšėjo Mindaugas su Morta tapė apšankti Lietuvos karaliumi ir karaliene, ir karunuoti karališka karuna, prisiūsta per popiežių Inocentą IV. Iškilmingas vainikavimas padarė įspaudą ant Lietuvių, ir apie 600 kiltėsių vyrų priėmė krikštą. Lietuvos pirmu vyskupu tapė paskirtas Kristijonas, kunigas Vidžemio kryževių, apsipažinęs su lietuviška kalba, kurs, pagal popiežiaus Inocento IV velyjimą, turėjo prigulėti tiesiog nuo apaštališko sosto Romoje.

Jau ginčiuose dėl prisaiikos vyskupo Christijono atsidentgia zokono noras pastverti viską į savo vaidžią ir troškimas pilningo net nuo Romos nepriklausumo. Apart prisaiikos viernumo bažnyčiai ir jos galvai, kaip buvo paskirta popiežiaus bullėje, archyviskupas atėmė su visų kitokią, beje viernumo zokonui. Karalius, gal tyčia juos ginčiais trukdydamas, nepagyre to; o gal Christijonui, norinčiam užlaikyti savo nepriklausumą, pakūzdenus, skundėsi to delei popiežiui. Sulaužė pirmąją prisaiiką, ir liepė sudėti antrą. Matomai su antrąja įvyko tulos kliutys, nes nauja bullė Terbatos vyskupui liepė pasirupinti, kad Christijonas nebutų trukdomas.

Apsikrikštyjus Mindovei, magystras Andrius Stueckland tarp 1254–58 m. gyveno Lietuvoje, ir turbūt jam prikaltant Mindovė prašė popiežiaus, kad vyresniam jo sunui Valstininkai (po krikštu Vosyliui arba Vaišelkai) suteiktu titulą karaliaus Rusijos, kurio tai titulo netekęs buvo Danyla, pertrauknamas savo prietikius su Roma. Tą prašymą išpildė popiežius Aleksandras IV: mat mindaugui rupėjo atgauti Brasčius, Mielniką, Slonimą, Vilkaviškį ir Gartiną, atimtus per Danylą ir Vosylių laike brolevaikių mūšto (1250). Tad Lietuviai 1256 m. pnstyjo Červieniškę Rusiją, o pats Mindaugas apėmė šalį tarp Bugo ir Niamuno, ir pasodino savo sunų su karaliaus titulu Novgorodke. Už tai Danielius pagalbą turėjo nuo Tautvilo, išguito tūmet iš Polocko. Tas gavęs šalininkus nuo Vykanto iš Žemaičių, pritraukęs dar Jatvius, Rusus Danylos ir Poloveus, traukė prieš Lietuvą, kur dabar Mindaugas, neatsilaikydamas atvirame lauke, užsidarė drutvietėje Borutos. Tautivilas, neįėmęs, drutvietės, atleido talkininkus, o pats leidosi į Žemaitiją. Galop 1257 m. Mindaugas apgulė Tverius, sostapylę Tautvilo dėdės, bet apgultieji, su pagalba Poloveų ir Rusų, gynėsi smagiai: krito vadas Visimantas ir pats karalius tapė sužeistas į koją per Polovečą, vardu Koč. Tad Tautivilas pasidrasinęs pasiuntė bajorą Raubą, idant Danielių pakviestų traukti prieš Novogrodką. Pinsko kunigaikščiai čion po prievartą ėjo į talką Danieliui, Mindaugui tabare stovint

pas Zatie palel Ščazą, Rusai tapė sumošti, ir tik pasiplėšę grobį tulose vietose atsitolino. Rods vasaros mete Vosylius ir Danieliaus sunus Romanas ėmė Gartiną, turbut per vylių (1258), bet Valstininkui pustyjant tuomlaik valdynes Danieliaus, įvyko sątaika, už kurią siuto Tautivilas ir išmėtinėjimais vyliugystės atšaldė nuo savęs Danielių. Rods neužilgo brolevaikiai teip gi susitaikino su Mindaugu, kuriam po ilgų vajonių dabar pasisekė buvo nutildyti galingiausiajį neprietelių, kunigaikštį Galičiaus, bent ant sąlygų perduodant tamjam visas rusiškas žemes. Palei sątarmę 1258 m. tarp Valstininko, sunaus Mindovės, ir tarp Danylos, visa Juodoji Rusija: Novgorodek, Slonimas, Vilkaviškis „ir visi miestai“ perduoti tapė Romanui Danylovyčiui, kurs turėjo pripažinti Mindovės viršenybę tose žemėse; Valstininkas gi atsižadėjo nuo titulo karaliaus Rusijos, pasiganėdinamas titulu kunigaikščio Novgorodko, kurį pripažino jam kniaziai Volynijos, Pinsko ir Raudonosios Rusijos. Tą sątarmę padrutino apsivedimas Švarno Danylovyčiaus su dukterimi Mindovės, o ir pats Danyla apšvedė, pirmajai pačiai pasimirus, su giminaite Mindovės. Tokiu budu per šeimyniškus ryšius įpėdiniai Mindovės įgyjo ataramą Galičiuje dėl kovos su lietuviškuoju gaivalu savo viešpatystės; prieg tam Juodoji Rusija buvo atidalinta nuo valdynių Danylos valdynėmis Pinsko kunigaikščių, kurie skersakiavo ant valdymierų Galičiaus ir Vladimiro už atėmimą nuo jų šiaurinės Volynijos; rods tiejie lenkėsi tai prieš Lietuvą, tai prieš Galičių, bet visuomet stengėsi užlaikyti savistovumą; gangreit jie linkę buvo palaikyti Mindovę jo imtynėse su Galičiaus kunigaikščiu. Iš vakarų Juodoji Rusija nuo Galičiškių valdynių atskirta buvo žemė Jatvių, kurius Danyla būtų turėjęs pergalėti, jeigu norėjo pilningai prisisavinti Juodąją Rusiją. Rods Danyla atliko eilę kelionių prieš Jatvius, bet atitika kirvis kotą: Jatviai smarkiai grumėsi už savo valnybę. Tuomi tarpu Lietuva sustiprėjo, ir įpėdiniai Danylos per sątarmes ar gentystą rupinosi užlaikyti vienybę tarp valdynių Galičiškių ir rusiškai lietuviškųjų. O tuomsyk dar karė su Jatviais, į kurią įsipainiojo Danyla Romanovyčius, išgelbėjo Mindovę nuo vieno iš jo smarkiausių naminių neprietelių — nes Jatviai su Zemaičiais buvo vadais buvę lietuviškos reakcijos prieš Mindovės valdiškas pastangas.

Mindovė dabar talkininkavo Danieliui užgulime ant Mozurijos 1258 m., siųsdamas už vadus Trainatį ir Kustachą Konstantinovyčių, bajorą, pabėgusį iš Rezanias. Lietuviai, sako, išmušę vyrus, daugelį moterių išsivesdino į nevalę. — Teip gi 1259 m. su Danieliumi turėjo traukti Lietuviai prieš Totorius ir Lucko žemę, Nesulaukęs Lietuvių, pats Danielius ėmė Zviāhlos pylį palei Slučos upę o pasivėlinusiejie Lietuviai nupustyjo žemę, tur-but aplink Korčą, tarp Slučos ir Styro upių. Nepatiko tai Rusams, ir po vada Jurgio Olekšos Lietuvius jie išvaikė, seip jog tik liekanos tetapė per Širvydą į Lietuvą parvesdintos. — Gal taja suderme su Danieliumi pasiaiškinti gali Lietuvių kelionė su Totoriais ant Lenkijos, kur Jatviai, Galindai, Prusai su paslanka talkininkavo Totoriams. Tačiau Mindovė pats nerėmė Burundajaus prieš Lenkiją, ir todėl dalis Mongolo-Totorių kreipėsi prieš Mindovės valdynes, kur vėliaus Nalšeniškiuose teko pareiti į kovą: Totoriai tapė pergalėti, o jų vadas Romanas Danilavyčius pateko į nevalę. Už tą pralošą atsikeršydamas Danielius vedė Totorius ant Vilkaviškio, kur buvo Valstininkas ir Tautivilas, piktas

už pastarąją sątarmę ant rusiškojo valdymiero. Anie pasitraukė, rods ne be imtynių, prieš Rusus ir Totorius, nuvesdindami savus suiminius net į Gartiną. Čion Danielius, pakviestas į Rusiją, nebeturėjo laiko juos apgulti.

Tapęs krikščioniu, Mindovė rodė atsidavimą ir išsitikėjimą kryževių zokonui. Nuo 1252–1261 m. jis zokonui išdavė 8 raštus, kuriais jam pavedė įvairias skrytis¹⁾ lietuviškosios žemės, rods tur-but tokias, kurios priešinosi jo valdiškoms pastangoms; tarp kitko 7 d rugpjūčio 1259 m. jis zokonui dovanojo Žemaitiją (Seimeten, Semeiten)²⁾. Bet negana buvo to viso. Zokonas prikaltino Mindovę 1260 m., idant — išrodydamas pasiganėdinimą iš krikščionybės — užrašytu zokonui visą savo karalystę, jeigu neliktų jo vyriškos šakos ainių³⁾. Tie visi Mindovės žinginiai tur-but buvo tiktai polytikos įrankiais, idant sutrupinti priešgynybę lietuviškųjų žemių, kurios pajutusios sunkenybę vokiškojo valdymo vėl glausis atgal prie jo. Juk Mindovei pačiam galėjo buti aišku, kad jis, nežiurint į savo dabar karaliavimą, vis gi buvo drustesnis beėsas kaipo didis kunigaikštis: tuščias titulas negalėjo atpildyti išplėstųjų žemių!

Ir iš tiesų: valdzia zokono pavestose jam skrytyse, priverstinas krikščytjimas gyventojų, atidavinėjimas atimtų nuo tenbuvusių žemių katalikiškai kunigijai, vokiečių ricieriams ir naujokams, rinkimas dešimtinės ir mokesčių, atmetimas tiesų smulkiųjų liet. valdymierų ir konfiskata jų lobių, galiaus pagrasinimas neužilgo perduoti visas lietuviškas žemes zokono valdziai, visos tos aplinkybės labai arzino Lietuvius; gentės Lietuvos ir Žemaitijos⁴⁾ dabar velyjo valdymą savo didžio kunigaikščio, atsižadėdamos autonomiškų savo papratimų, negu pasiduoti neapkenčiamai valdziai svetimtautiško zokono; velydami susikauti su vokiečių ricieriais, jie kreipėsi prie Mindovės kaipo vado toje kovoje. Tuomi tarpu Mindovė temyjo, kas darėsi tarpe tautiečių, ir laukė valandos jų smagaus sujūšimo.

1) Viename užraše yra paminėtos šitos vietos: pusė Raseinių, pusė Laukuvos, pusė Betygalos ir Eiriogalos, visa Deineva (Jatvių žemė), pusė Panemunės, visa Kulenė, Keršava, Krasse, Nederovė ar Niterovė, Veizė (Vyžunai), Visavangė; išskiriant tarp tų žemių gulindus — Krazius, Dernen ir Gubiniten su trimis kaimais Velzave, Salavija, Seimeten, apart pirmiaus ten pavestų valsčių vyskupui Christijonui.

1252 m.: žemės Selen (Zemigaloje), beje: Meddene, Pelone, Malesine ir Thowrase. Patvirtintas atidavimas tos pat žemės Salen ir Selonijos, sutinkant sunams Mindovės Replai ir Gerstutui, su jos aprubežavimu, tapė aprašytas 1261 m.

2) Čion klausimas yra ar Seimeten, Semeiten, zenklina Žemaitiją, ar gal tik Zeimio žemę.

3) Tą dokumenta paliudyja: Kelmų mistras Andrius, zokono broliai: Langwin, Lygeyke, Schabbe, Bixe, Bune; Lietuvos ponai: Parbusse iš Nėrių, Gardine iš Nailse, Vege, Veseyle ir Perbusse jaunesnys's; iš pamokslininkaujančių zokoninkų — brolis Syndarinus, pranciškonas — Adolphas ir jo sėbrai ir daugelis kitų ištikimų ypatų.

4) Žemaitija tuomet dalinosi ant 24 mažų paviety, kurių vyresninkai turėjo savo tarpe federaciją. Štai tie pavietai, anot Norbuto (IV. p. 147): Vilkija, Veliucna, Josvainiai, Vendziogala, Raseiniai, Viduklė, Kraziai, Karšiava, Beržėnai, Pajuriai, Beržynėnai, Maž. Dirvėnai, Viešviai, Tverlėnai, Did. Dirvėnai, Seduva, Telšiai, Užvenčiai, Rietava, Gonda, Žasėnai, Palanga ir Plotėliai.

(Toliaus bus.)

Pittston, Pa. Gegužio 19 d.
Baisi nelaimė atsitiko užmušė Petrą Didžiuną anglių kasyklėje ant Mautin Lukaut kalerio nelaimingas pats užėjo ant šuvio ir net pusę galvos nukirto. Velionis pragyveno Amerikoje 19 metų, pirmiau gyveno Pittstone, o per paskutinius 8 metus gyveno Stomazvilleje. Velionis prigulėjo prie draugystės šv. Juozupo Pittston, Pa. taipgi ir prie S.L.R.K.A. 7tos kuopos. Tapo palaidotas 21 d. gegužės ant lietuviškų kapinių Pittstone. Laidotuvėse dalyvavo šv. Juozupo draugystė. Velionis paliko pačią 3 sūnus ir dukterį dideliu nuoludime. Velionis paeina iš Lietuvos Suvalkų gubernijos, Kalvarijos pav., Kroznos gminno, Simno parapijos. Gimines ir pažįstami perskaite išstarkit amžiną atsilsį.

Dr. rašt. M. T.

Adrisai

Centr. Revoliucijos Selpėjų Komiteto:

1. Dr. A. Bacevyčius, pirmsėdis
187 Ferry str. Newark, N. J.
  2. J. O. Sirvydas, sekretorius
412 Siegel str. Philadelphia, Pa.
  3. Dr. J. Šliupas, kasierius
328 Federal str. Philadelphia, Pa.
- Patarėjai: 1. J. Naujokas
Madison Square, Box 157
New York, N. Y.
2. J. Baltrušaitis,
221 E. Main str. Plymouth, Pa.

Pirma Didelė Ekursija Pittston, Pa.

Ant Harveys Lake parengia šv. Juozupo draugystė iš Pittston, Pa. utarninke 20-tą dieną Berzelio 1905 m. Viena iš dailiausių vietų dėl piknykų, ten yra puikus sodas ir visokių kitokių zobovų, puikus azeras ir ant jo puikus garlaiviai, važioja žmonės. Norėdami linksmai laiką praleisti tą dieną, atsilankykite ant Harveys Lake kuri tai geriause dėl gavimo sviežio oro kaip mažiems taip ir suaugusiems. Prie vandens sergantiesiems atgauti sveikatą. Mazikan-tai bus iš Berlyno kur palinksminis visus kurie pribus. Užkviėciam visus lietuvius ir lietuvaiteis kaip iš Pittstono taip ir iš apilinkės.

Draugystės KOMITETAS.

\$10 Dovanos!

Už pranešimą, kuris prives prie susekimo ypatos, ar ypatų, kuri pavogė oficiališką žymę (pečėtį) Lietuviškos Didžio Lietuvos Kun. Gedemino draugystės, iš kambarių Liet. Polit. Ukėsų Kliubo ant „Draher Ave.“ Waterbury, Conn.

Sekr. J. Zemantauckas,
39 W. Porter str.,
Waterbury, Conn.

Laimėjimas sūdabrinio laikrodėlio

dėl pagelbos našlės Ursulės Vidzgirdienės. Tapo atidėtas nuo 27 dienos gegužės 1905m. ant 10 dienos berzelio 1905m. kuris atsibus ant septintos val. vakare pas Juozą Anskį,
Glen Lyon, Pa

Didelis paveikslas.

Zingaidus, pilnas, laisvos mislies ir satyriškas — Pobiedonos'o misijos ir caro kailį dyryjantį per japoną, galima gauti su pristuntinu už 10ct. stampoms, rašant J. Naujokas, Madison Sq. Sta. 157, New York, N. Y.

Naujiena, naujiena!

Lietuviai ir lietuvaiteis pas savą, duodu žinoti, kad aš padarau dėl jų pikocierių spilkas ir atmaliaivoju 12 pikocierių už \$2.00, už 6 \$1.50 ir į žiedą įledu pikocierių už \$1.00, ir kas norite dailų peilį į mėšnių tai aš padarau su jų pikocieriu, vardu ir pravarde, kas norite peilį tai prisiųskite \$1.50 ir pikocierį, o kas norit spilkos, tai prisiųskite \$1.00 ir pikocierį, dėl plateinės žinios prisiųskit už 2 centu Stempą, o aplaikysit daugiau žinios apie viską ant šio adreso:
Joseph Shupalla,
Box 134, Sheandoah, Pa.

Laimėjimas laikrodėlio

pagelbai Antano Jurkonio tapo atidėtas nuo 24 balandžio ant 12 dienos berzelio (June) 1905 m., atsibus pas Juozą Anskį Glen Lyon, Pa.

Antanas Staszauckas,

Laikau puikioje vietoje Saluną, užlaikan skaniausius gėrimus ir kvapius Cigarus Lietu viai nepamirškite atsilankyti pas savo viengintį.
No. 2 Cor. Nesbitt ir Broadway st.
EAST PLYMOUTH, PA.

Scalp Specialist.

NAUJAUSIAI IŠRASTOS MEDICINOS: Naujausi mūsų vaistai yra pasekmingiausi, gydo daugybę ligų Plaukus tikrai ataugina, slinkimą, pleiskaną, papuokus ir daugel kitų ligų su naujaisiu budu Radikal gydymas. [Laboratory: 313 Bedford ave.] Parašykite pas:
Prof. J. M. Brundza, New York & Brooklyn.

Pasarga sergantiems vyrams.

Visi šiandieniniai garsingi gydymai per gromatas yra tik viliojimu pinigų nuo ligonių. Jeigu tikite į teisybę ir reikalaujate pagelbos nuo užsikrečiamų lytiškų bei nerviškų ir kitokių ligų (išgydomo nuo girtybės — nežinant galima įduoti gyduoles) su mūsų naujaisia metoda, nuo kurios tukstančiai pasigelbėjo. Kas nori rodos, teprišiuočia už 10c. stempų, o gaus visą žinią, kaip ir ką daryti.

Koenigsberg Specialist. Bx 106, Willamsburg, Brooklyn, N. Y.

LIETUVIŲ DARBININKŲ LAIKRODŠČIS — „KOVA.“

Talpina pilnas ir teisingas žinutes apie judėjimą darbininkų pasaulyje ir čia Amerikoje. Straipsniai, apysakos, eilės ir kiti visi tilpę rašteliai yra kiekvieną užimanti ir pamokinanti. Platinkite, draugai, „Kovą“, vienintelį laikr. štj, kurs gina žmonių darbininkų reikalus.

Prekė: ant metų — \$2.00; ant pusės metų — \$1.00. Adresuokite šaip:

„K O V A.“

412 Siegel Str., Philadelphia, Pa.

HOTELIS Jurgio Rekaus,

318 Cor. Market & Sherman Str.
WILKES-BARRE, PA.

Jerlauce uželga dėl lietuvių laz viso miesto. Pralauka visokius gėrimus, kalpo tai: Alų, Artelkū, Laktė a. Vyną ir visokius Cigarus pirmos kaitės.

Puikiausias dirbėjas laikrodžių Isidor Glou.

Paruoda laikrodžius sieninius ir klazėninius vyriškus ir moteriškus, žiedus, bransoletas, spilkas ir visokius aukštinus daiktus, taipgi užel tma jų taisymu. Viskas už pigiausią prekę.
102 Main st. Plymouth, Pa.

Farmos!

Farmos! Farmos!
Lietuviai, kurie turite kiek kapitoto ir norite pirkti savas farmas čia pat New York'o steite, kur žemė gera, išdirbta ir su budinkais, yra dabar mano rankose ir norėčia kad tik lietuviu papultų; jau čia keli lietuviai turi savo farmas; prekė pigi ir duodasi ant išmokėjimo. Cia gaspadoriai pelno su apvyniais, pienu, sviestu, k'aušiniiais ir t.t.

Katrie norite dasizinti apie prekę ir didumą farmų, tai prašau rašyti pas mane lietuviškai, lenkiškai, ruskai, angliškai arba latviškai, o gausite atsakymą. Prašau įdėti už 2 c. markę dėl atsakymo.
Ge Kleek, Poolville, N. Y.

Dr-as A. Bacevyčia,

GYVENA 187 Ferry st., Newark, N. J.

Telephonas L. D. 397 W.

Ligonius namieje priima 1s ryto nuo 8 iki 9.30, ir po pietu nuo 4 iki 5 ir nuo 7 iki 8.30 vakare.

Telpogi turi ofisą **Elizabeth, N. J. 205 First**

Telephonas 801 J. L. D.

Tą ligonius priima kasdien nuo 12 iki 2:30 po pietu

Tik 10 centu už tuzina popieru.

Kas prisiųs 25 centus pašto markemis, tas aplaikys 12 popierų su kortais ir da pridėsiu knygelę vertą 15 ct.; iš šių 3 pasirink 1 kokią nori: 1) knygelė dėl pasimokinimo kaip kortas išdėt ir atspėt per kortas laimę ir nelaimę. 2) sapnų išguldymo knygelė, 3) graži dainų knygelė.

Popieros su visokiais gražiais paveikiniiais, visokiais dainelėmis, gražiomis kvietkomis ir visokiais paveikėliiais, tinkamos rašyti pas mielus tėvelius, brolius, seseris ir pas mēlas merginas. *6 tuzinai už \$1.00.*

Reikalaujame agentų ir duodam gerą uzdarbį. Adresuokit:

C. G. AGENT,
Sta. W. Box 14. Brooklyn, N. Y.

A. Maslauckas ir Sunus,

LIETUVISZKI GRABORIAI,

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų. Vežimai perkrausty-mui ir t. t.

415 W. Main Street.

PLYMOUTH, PA.

Naujas Teleponas 7031.

J. Stravineckas,

549 Main str. Edwardsville, Pa.
Laikau puikioje vietoje Saluną, užlaikau puikiausius gėrimus, alų arielką, vyną ir skaniausius cigarus Nepamirškite atsilankyt pas savo tautietį.